

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2006/112/WE⁽¹⁾ sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, na podstawie których odmawia się podatnikowi prawa do odliczenia VAT, z uwagi na fakt, że jego kontrahent wystawiający fakturę, na której zostały wskazane koszty i VAT został uznany przez organ podatkowy za nieaktywnego podatnika?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym, dyrektywa 2006/112/WE sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, na podstawie których dla odmówienia prawa do odliczenia VAT wystarczające jest ogłoszenie wykazu podatników uznanych za nieaktywnych w siedzibie Agenția Națională de Administrare Fiscală oraz opublikowanie go na stronie internetowej Agenția Națională de Administrare Fiscală w rubryce „Informacje publiczne – informacje dotyczące podmiotów gospodarczych”?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 23 lutego 2016 r. – Lg Costruzioni Srl/Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa –
Distretto di Carbonia, Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa**

(Sprawa C-110/16)

(2016/C 175/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Lg Costruzioni Srl

Druga strona postępowania: Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia,

Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Pytanie prejudycjalne

Czy jest zgodny z art. 48 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ z dnia 31 marca 2004 r. przepis taki, jak poddany powyżej analizie art. 53 ust. 3 dekretu ustawodawczego nr 163 z dnia 16 kwietnia 2006 r., dopuszczający do udziału [w przetargu] przedsiębiorstwo ze „wskazanym” projektantem, który zgodnie z orzecznictwem krajowym, nie będąc oferentem, nie może powołać się na kwalifikacje innego podmiotu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 24 lutego 2016 r. – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero
dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Sprawa C-112/16)

(2016/C 175/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Persidera SpA

Druga strona postępowania: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności art. 56, 101, 102 i 106 TFUE, art. 9 dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ (dyrektywy ramowej), art. 3, 5 i 7 dyrektywy 2002/20/WE⁽²⁾ (dyrektywy o zezwoleniach) i art. 2 i 4 dyrektywy 2002/77/WE⁽³⁾ (dyrektywy w sprawie konkurencji) oraz zasady niedyskryminacji, przejrzystości, swobody konkurencji, proporcjonalności, skuteczności oraz pluralizmu informacji sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które w celu określenia liczby kanałów cyfrowych przyznawanych operatorom w ramach przekształcania kanałów analogowych uwzględniają w takim samym zakresie jak kanały analogowe prowadzone zgodnie z prawem, kanały analogowe prowadzone w przeszłości z naruszeniem ograniczeń mających na celu przeciwdziałanie koncentracji, ustanowionych w przepisach krajowych, którymi zajmowali się Trybunał Sprawiedliwości i Komisja Europejskiej, a które to kanały były w każdym razie prowadzone bez koncesji?
- 2) Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności art. 56, 101, 102 i 106 TFUE, art. 9 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), art. 3, 5 i 7 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywy o zezwoleniach) i art. 2 i 4 dyrektywy 2002/77/WE (dyrektywy w sprawie konkurencji) oraz zasady niedyskryminacji, przejrzystości, swobody konkurencji, proporcjonalności, skuteczności oraz pluralizmu informacji sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które w celu określenia liczby kanałów cyfrowych przyznawanych operatorom w ramach przekształcania kanałów analogowych, uwzględniając wszystkie prowadzone dotychczas kanały analogowe także te prowadzone z naruszeniem ograniczeń mających na celu przeciwdziałanie koncentracji, ustanowionych w przepisach krajowych, którymi zajmowali się Trybunał Sprawiedliwości i Komisja Europejskiej, a które to kanały były w każdym razie prowadzone bez koncesji, przewidują w szczególności w odniesieniu do operatora kilku kanałów zmniejszenie liczby przyznanych kanałów cyfrowych w stosunku do prowadzonych kanałów w technologii analogowej, w stosunkowo większym zakresie niż względem konkurentów?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. L 108, s. 21).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 249, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de primera instancia n° 60 de Madrid (Hiszpania) w dniu 29 lutego 2016 r. – Abanca Corporación Bancaria S.A./Juan José González Rey i in.

(Sprawa C-120/16)

(2016/C 175/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de primera instancia n° 60 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Abanca Corporación Bancaria, S.A.

Strona pozwana: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey et Francisco Rodríguez Alonso